

som skal tillægges betydning ved bedømmelsen af retten til erstatning.

Stk. 2. Ligesom efter gældende lov er den årlige ydelse fastsat til 30 pct. af afdødes årsløn. De tidsbegrænsede forsørgertabserstatninger kan højst ydes for en periode på 10 år.

Stk. 3. svarer til gældende lovs bestemmelser, for så vidt angår den løbende ydelses bortfald ved død. Bestemmelsen medfører det i forhold til gældende lov nye princip, at en engang tilkendt erstatning løber hele den fastsatte periode og således ikke falder bort ved indgåelse af nyt ægteskab.

Stk. 4. har samme baggrund som forslaget § 27, stk. 6, og der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.

Stk. 5 giver den efterladte ret til indenfor en frist af 5 år fra sikringsstyrelsens erstatningsafgørelse eller fra udløbet af en tidsbestemt periode at søge afgørelsen revideret eller perioden forlænget. I tilfælde, hvor det allerede ved erstatningsfastsættelsen er åbenbart, at sagen senere bør genoptages, typisk hvor den efterladte er ældre eller svagelig, bør sikringsstyrelsen selv sørge herfor. I øvrigt er det fundet mest hensigtsmæssigt, at det er den efterladte selv, der skal tage initiativ til at få sin sag genoptaget. Den foreslåede frist på 5 år er anset som rimelig, idet man efter dette tidspunkt må kunne forudsætte, at der ikke længere vil opstå forhold af erstatningsberettigende karakter som følge af dødsfaldet.

§ 32 om erstatning til afdødes efterladte børn svarer til gældende lovs § 39, stk. 1, nr. 2 og 3, og — til dels — stk. 4. Der er dog visse indholdsmæssige ændringer. Et erstatningsberettiget barn skal have 10 pct. af afdødes årsløn i årlig ydelse mod „indtil 10 pct.“ efter gældende lov. Efterlades der også en erstatningsberettiget ægtefælle, er der efter forslaget mulighed for at tilkende fire børn fuld portion hver (10 pct.), medens der efter gældende lov kun gives to børn fuld portion. Efter forslaget kan der således samlet til efterladt ægtefælle m. fl. samt afdødes børn ydes 70 pct. af afdødes årsløn mod 50 pct. efter gældende lov. Endelig kan den tilkendte årlige ydelse forlænges til barnet fylder 21 år, såfremt det ved det fyldte 18. år er under uddannelse. Gældende lov indeholder ingen bestemmelser om rente i tilfælde af børns uddannelse, men der har dannet sig en praksis, hvorefter renten ydes udover det fyldte 18. år, såfremt barnet på ulykkestidspunktet allerede havde påbegyndt en uddannelse, eller hvis aftale herom var truffet på dette tidspunkt.

Såfremt et barn samtidig mister begge sine forældre som følge af arbejdsskader, beregnes de ydel-

ser, der tilkommer barnet, som om begge forældre var eneforsørgere, jfr. stk. 2, 2. pkt.

§ 33 træder i stedet for gældende lovs § 39, stk. 1, nr. 5, sammenholdt med nr. 4, og stk. 7. Der vil typisk blive tale om personer fra den personkreds, som gældende lov opremser i de nævnte bestemmelser. Der tilsigtes ikke ændring i gældende lovs forsørgeskriterium.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 47.

Til § 35.

Bestemmelsen træder i stedet for gældende lovs § 42.

Bestemmelsen har til formål at forhindre, at der af statens midler udbetales dobbelterstatninger til statsansatte. Efter gældende lov er det skadelidtes alderspension på ulykkestidspunktet, der er afgørende for beregningen af fradragets størrelse. Det kan, i de situationer, hvor skadelidte har været beskæftiget måske en længere periode efter ulykkestilfældet inden afskedigelsen, medføre, at fradraget beregnes på en urimelig måde. Det foreslås derfor, at man ved beregning af pensionsfradraget sammenligner tilskadekomstpensionen med skadelidtes alderspension på afskedigelsestidspunktet.

Samtidig foreslås, at fradraget fastsættes til 2/3 af forskelsbeløbet. Efter de gældende regler udgør fradraget den del af forskellen, der er tilvejebragt for statens midler. Da tjenestemændenes bidrag i tidens løb er ændret fra 5 pct. af lønnen til 4 pct., senere til 3½ pct. og fra 1969 helt er bortfaldet, har dette bevirket, at en stadig større del af forskelsbeløbet fratrækkes i erstatningen, hvilket har betydet en forskelsbehandling af erstatningssagerne, som ikke har været tilsigtet. Yderligere foreslås det, at samordningsfradraget, der foretages i tjenestemandspensionen, når skadelidte får folke- eller invalidepension, ikke medregnes ved ydelsesberegningen, idet samordningsfradraget ligeledes har en ikke tilsigtet indvirkning på denne.

Bestemmelsen omfatter som gældende lov tillige tilfælde, hvor der ydes pension fra en kommune eller en virksomhed, der med hensyn til pension følger tjenestemandspensionslovgivningen.

Til § 36.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 27.

Til § 37.

Bestemmelsen om årsløn træder i stedet for gældende lovs § 44.

Den ændrede formulering af *stk. 1* tilsigter ingen